

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M., E.**, zast. JUDr. A. P., advokátkou so sídlom E., proti žalovanému v **1. rade G., S.**, reg. č. 01558756 a žalovanému v **2. rade M., s. r. o., R.**, IČO: X., obaja žalovaní zastúpení JUDr. L. F., advokátom so sídlom L., **o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia**, vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 35 CbPv/5/2012, na dovolanie žalovaného v 1. a 2. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 11. januára 2013, č. k. 3 Cob/476/2012-585, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného v 1. a 2. rade **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom na nariadenie predbežného opatrenia domáhal uloženia povinnosti žalovaným 1/ a 2/ zdržať sa ponúkania na predaj alebo uvádzania na trh na území Slovenskej republiky výrobok D. C. 20mg/ml+5mg/ml(registračné číslo Š. X.), a to až do 10. júla 2015, povinnosť stiahnuť v priebehu 1 dňa odo doručenia predbežného opatrenia žiadosti o kategorizáciu lieku, ktoré sú podané na Ministerstve zdravotníctva Slovenskej republiky v súvislosti s výrobkom D. C. 20mg/ml+5 mg/ml(registračné číslo Š. X.), zakázať podávať žalovaným 1/ a 2/ novú žiadosť o kategorizáciu lieku na MZ SR v spojení s D. C. 20mg/ml+5mg/ml(registračné číslo Š. X.), zakázať žalovaným oprávniť niekoho podať žiadosť o kategorizáciu tohto lieku a určiť MZ SR povinnosť odmietnuť žiadosť o kategorizáciu výrobku D. C. 20mg/ml+ 5 mg/ml a ako aj určiť MZ SR povinnosť neuviesť tento výrobok na zoznam medicínskych výrobkov, a to až do 10. 07. 2015.

Súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie uznesením dňa 12. septembra 2012, č. k. 35 CbPv/5/2012-354, ktorým zaviazal žalovaného v 1. a 2. rade zdržať sa ponúkania

na predaj alebo uvádzania na trh na území Slovenskej republiky výrobok D. C. 20mg/ml+ 5 mg/ml(registračné číslo Š. X.), a to až do 10. júla 2015, vo zvyšnej časti návrh žalobcu zamietol a uložil žalobcovi povinnosť, aby v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia podal na súde prvého stupňa návrh na začatie konania vo veci samej, označený spisovou značkou 35 CbPv/5/2012 a uviedol, že o trovách konania rozhodne až v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

Z odôvodnenia uznesenia súdu prvého stupňa vyplýva, že uznal naliehavý právny záujem žalobcu na dočasnej úprave pomerov medzi účastníkmi a stotožnil sa skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu žalobcu iba v časti prvého výroku navrhnutého petitu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, keďže žalobca preukázal, že je vlastníkom dodatkového osvedčenia č. DO-08 na základe prihlášky č.5-2002 pre (4S,6S)-4-(etylamino)-5,6-dihydro-6-metyl-4Htieno/2,3/tiopropán-2-sulfonamid-7,7 dioxid monochloridu a S-(-)3-(terc-etylamo-2-hydropropoxy)-4-morfolino-1,2,5-tiadiazol maleát(hydrochlorid dorzolamidu a maleat timololu), pričom je na trhu v Slovenskej republike prítomný so svojim výrobkom C., (v Slovenskej republike registrovaný od roku 2000), ktorého aktívnou zložkou je dorzolamidiumchloride a timololiumhydrogenmaleinate, a to prostredníctvom spoločnosti M., H., H., ktorá je držiteľom registrácie tohto výrobku. Žalovaný v 1. rade registroval na Slovensku výrobok nazvaný D. C. (ktorý je schválený ako generický prípravok C.), ktorý porušuje dodatkové ochranné osvedčenie žalobcu, platné do 10. júla 2015. Aj žalovaný v 2. rade podal 31. júla 2012 žiadosť o kategorizáciu výrobku D. C. na MZ SR. Žalovaní 1/ a 2/ tak po schválení kategorizácie budú povinní uviesť na slovenský trh výrobok D. C. do 1. decembra 2012, čím spôsobia nenapraviteľnú škodu žalobcovi, a to majetkovú vo forme ušlého zisku, ako aj nemajetkovú, a to na povesti výrobku C., ktorý je v súčasnosti vnímaný ako úplne prevratný v čase trvajúcej ochrany dodatkového ochranného osvedčenia.

Súd prvého stupňa zamietol vo zvyšnej časti zamietol návrh žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia, keďže vyhovením návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu, teda aj v zamietajúcej časti, by podľa názoru prvostupňového súdu došlo k neprimeranému zásahu do právneho postavenia žalovaných a tretej osoby, a teda by došlo porušeniu zásady primeranosti zásahu predbežného opatrenia.

Proti tomuto rozhodnutiu, a to do časti, ktorou bolo nariadené predbežné opatrenie, podali odvolanie žalovaný v 1. a 2. rade, ktorí navrhli uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť a zaviazať žalobcu na náhradu trov konania. Uviedli, že žalobca podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia v totožnom znení, ako v tomto konaní, aj na Okresný súd Banská Bystrica a tento návrh bol uznesením zamietnutý Krajským súdom v Banskej Bystrici uznesením z 24. apríla 2012, sp. zn. 43 Cob/17/2012, čo pre konanie v tejto veci tvorí neodstrániteľnú prekážku, spočívajúcu v právoplatne rozhodnutej veci. Aj konanie vo veci samej sa už začalo a vedie sa pod sp. zn. 10 CbPv/4/2012 na Okresnom súde Banská Bystrica, a preto je príslušným vo veci konať tento súd. Nárok žalobcu považuje za spochybnený návrhom na zrušenie patentu a návrhu na vyhlásenie neplatnosti dodatkového ochranného osvedčenia z 1. júna 2012 vzhľadom na existenciu dokumentu doterajšieho stavu techniky, označeného ako Nardin, s poukazom na ktorý bol z dôvodu nízkej inventívnosti zrušený Európsky patent žalobcu vo Veľkej Británii a Holandsku. Samotné podanie žiadosti o kategorizáciu nemožno považovať za porušenie patentových práv žalobcu, nakoľko ide len o registračné konanie o zaradenie lieku do zoznamu liekov a úradné určenie ceny lieku, a MZ SR môže v rámci svojej kompetencie rozhodnúť aj negatívne, a teda žalobca nepreukázal dostatočným spôsobom dôvody pre dočasnú úpravu vzťahov alebo hrozby z vykonateľnosti budúceho rozhodnutia, nakoľko skutočnosť, že žalobca má patent, ktorý mu garantuje legálny monopol na trhu, ešte neznamená, že mu tento patent garantuje aj monopol na úhrady z verejného zdravotného poistenia poskytovaného štátom.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných uviedol, že konanie pred Okresným súdom Banská Bystrica už neprebíha, keďže bolo zastavené 27. 09. 2012 pre späťvzatie návrhu žalobcom. Ani námietku žalovaných o rozhodnutej veci, týkajúcej sa zamietnutého návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nepovažuje za dôvodnú, keďže išlo o návrh založený na inom skutkovom základe.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením z 11. januára 2013, č. k. 3Cob/476/2012-585 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, keď dospel k názoru, že vznesená námietka veci rozhodnutej, nemá pre toto konanie relevantný význam, nakoľko z dočasného charakteru úpravy vzťahov predbežným opatrením je zrejmé, že sa v žiadnom prípade nejedná o trvalý zásah do práv a chránených záujmov účastníkov a návrh na nariadenie predbežného opatrenia môže byť podaný v tej istej veci aj opätovne pri zmene okolností, ktoré sú

podkladom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Odvolací považoval túto zmenu okolností, spočívajúcu v novom podaní žalovaných 1/, 2/ o kategorizáciu lieku D. C. za dostatočne dôvodnú pre podanie nového návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, a preto neuznal žalovanými vznesenú námietku rozhodnutej veci. Odvolací súd i s poukazom na skončené konanie pred Okresným súdom Banská Bystrica tiež nevyhovel námietke žalovaných ohľadne prekážky veci začatej. K ďalšej námietke žalovaných ohľadom nedôvodnosti nároku žalobcu a nepreukázania hrozacej ujmy, odvolací súd konštatoval, že žiadosť o kategorizáciu výrobku D. C. súd považoval za akt, ktorý je prípravou porušenia dodatkového ochranného osvedčenia žalobcu a predstavuje také konanie, ktorého konečným cieľom je vygenerovať zisk na úkor patentových práv žalobcu a spôsobiť mu tým ujmu naplnením kritéria nekalej súťaže, a preto považuje odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým zakázal žalovaným ponúkať na predaj výrobok D. C. za opodstatnené, a preto ho podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaný v 1. a 2. rade, pričom prípustnosť dovolania odvodzujú ust. § 237 písm. f/, d/ O. s. p. a konanie je postihnuté inými vadami, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a odvolacie rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. dovolatelia vidia v postupe súdu, ktorý im nedoručil vyjadrenie žalobcu k ich odvolaniu. Dovolatelia majú za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu nie je náležité odôvodnené. Konanie na súde prvého i odvolacieho súdu je postihnuté vadou podľa ust. § 237 písm. d/ O. s. p., keďže v tej istej veci sa už raz právoplatne rozhodlo. Žalovaní v dovolaní taktiež uviedli, že žalobca neosvedčil dôvodnosť svojich nárokov, nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy, neexistenciu dôvodov pre dočasnú úpravu vzťahov alebo hrozby z vykonateľnosti budúceho rozhodnutia, a preto navrhli, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil tomuto na ďalšie konanie. Žalobca sa písomne vyjadril k dovolaniu žalovaných, a to podrobne ku každej vznesenej námietke a navrhol, aby dovolací súd dovolanie zamietol, resp. aby dovolanie odmietol ako neprípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie je podané v zákonom stanovenej lehote (§ 240 O. s. p.), má náležitosti vyžadované podľa ust. § 241 ods. 1 a je odôvodnené v súlade s ust. § 241 ods. 2 O. s. p., skôr ako pristúpil k vecnému prejednaniu dovolania, skúmal, či v danej veci je dovolanie prípustné.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Občiansky súdny poriadok v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O. s. p. stanovuje podmienky, za splnenia ktorých je dovolanie prípustné.

Dovolatelia dovolaním napadli rozhodnutie odvolacieho súdu – uznesenie.

Ust. § 238 ods. 1, 2 a 3 O. s. p. taxatívne uvádza podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudkom odvolacieho súdu. Pretože v predmetnej veci bolo dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, prípustnosť dovolania podľa ust. § 238 ods. 1, 2 a 3 O. s. p. nie je daná.

Dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa ust. § 239 ods. 1 a 2 O. s. p., ak uznesenie, napadnuté dovolaním, sa netýka príslušnosti, predbežného opatrenia, poriadkovej pokuty, znalečného, tlmočného, odmietnutia návrhu na zabezpečenie dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením (§ 239 ods. 3 O. s. p.).

Vzhľadom na vyššie citované ust. § 239 ods. 3 O. s. p. preto prípustnosť dovolania smerujúceho proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa o nariadení predbežného opatrenia, nie prípustné dovolanie.

Podľa ust. § 237 O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv

právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolatelia prípustnosť dovolania odvodzujú podľa ust. § 237 písm. f/ a d/ O. s. p.

K tomu, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z vád uvedených v ust. § 237 O. s. p., prihliada dovolací súd nielen na námietku dovolateľa, ale z úradnej povinnosti zisťuje jej existenciu bez zreteľa na to, či dovolateľ existenciu vady tvrdil alebo netvrdil. Ak dovolací súd zistí, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí takouto vadou, zruší toto rozhodnutie.

Dovolatelia nenamietajú že v konaní pred súdom odvolacím došlo k vadám uvedeným v § 237 písm. a/, b/, c/, e/ a g/ O. s. p. a ani dovolací súd nezistil po preskúmaní veci existenciu týchto vád.

Dovolatelia namietajú vadu - prekážku veci právoplatne rozhodnutej (§ 159 ods. 3 O. s. p.), ako aj prv začatého konania (§ 83 O. s. p.). Túto námietku dovolatelia vzniesli aj odvolacom konaní, odvolací súd sa v rámci odvolacieho konania s takto vznesenou námietkou náležité vysporiadal.

Dovolací súd sa preto stotožňuje s argumentáciou odvolacieho súdu, že námietka veci rozhodnutej nemá pre toto konanie relevantný význam, nakoľko z dočasného charakteru úpravy vzťahov, upravených predbežným opatrením, je zrejmé, že sa nejedná o trvalý zásah do práv a chránených záujmov účastníkov konania a návrh na nariadenie predbežného opatrenia môže byť podaný v tej istej veci aj opätovne pri zmene okolností, ktoré sú podkladom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Za takúto zmenu okolností považoval odvolací súd konanie žalovaných v 1. a 2. rade – dovolateľov, spočívajúcu v novom podaní žalovaných 1/, 2/ o kategorizáciu lieku D. C. za dostatočne dôvodnú pre podanie nového návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Z tohto dôvodu neuznal námietku prekážky veci rozhodnutej, vznesenú žalovanými.

Dovolací súd k námietke dovolateľov ešte dodáva, že na žiadnom súde nebolo doteraz rozhodnuté vo veci samej, rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nemožno považovať za rozhodnutie vo veci samej, čo vyplýva z charakteru inštitútu predbežného opatrenia ako dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania. Rozhodovanie a rozhodnutie o predbežnom opatrení je súčasťou základného práva na súdnu a inú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Nariadenie predbežného opatrenia nie je na ujmu práva účastníka na súdnu ochranu konečným rozhodnutím vo veci samej (II.ÚS 37/2000, I.ÚS 46/2000).

Občiansky súdny poriadok nezakazuje podať nový návrh na nariadenie predbežného opatrenia pri zmene okolností v prípade, že jeho prvší návrh na nariadenie predbežného opatrenia bol zamietnutý, ak nejde o rovnaký skutkový a právny základ, ako predchádzajúci spor. V danej veci žalobcovia podali 31. júla 2012 na MZ SR novú žiadosť o kategorizáciu podľa nového zákona č. 363/2011 Z. z. Žalobca podal následne 10. augusta 2012 návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáha nariadenia predbežného opatrenia, a to právom dodatkového ochranného osvedčenia DO-8, čo je odlišné právo ako právo k patentu č. SK 282 039, na základe nariadenia č. 469/2009/ES. Z vyššie uvedeného preto vyplýva, že k tomu, aby dovolací súd mohol akceptovať námietku dovolateľov o res iudicatae, chýba totožnosť predmetu konania, vyplývajúcich z rovnakých skutkových dôvodov.

Dovolací súd preto považoval námietku res iudicatae za nedôvodnú, rovnako ako námietku litispendencie, keďže konanie na Okresnom súde v Banskej Bystrici vo veci samej bolo pre späťvzatie žaloby žalobcom zastavené, čím odpadla prekážka litispendencie.

Dovolatelia v dovolaní uviedli, že v konaní pred odvolacím súdom došlo aj k vade podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p. a to tým, že odvolací súd nezaslal vyjadrenie žalobcu na vyjadrenie odvolateľom - žalovaným a že uznesenie odvolacieho súdu nemá náležitosti vyžadované podľa § 157 ods. 2 O. s. p. (riadne odôvodnenie).

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí

však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

Podľa ust. § 209a ods. 1, 2 O. s. p., ak nejde o prípad uvedený v § 209 ods. 1 druhej vety, doručí súd prvého stupňa bezodkladne odvolanie ostatným účastníkom, a ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, vyzve účastníkov, aby sa k odvolaniu vyjadrili.

Len čo všetkým účastníkom uplynie lehota na podanie odvolania a vyjadrenia k odvolaniu, predloží súd vec bez zbytočného odkladu odvolaciemu súdu.

Súd prvého stupňa je teda povinný doručiť každé odvolanie protistrane, a ak porušenie tejto povinnosti neodstráni ani odvolací súd (§ 211 O. s. p.), porušenie tohto procesného postupu môže mať za následok vadu odvolacieho konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

Súd prvého stupňa, rovnako ani odvolací súd neporušili svoju povinnosť danú ust. § 209a O. s. p. a § 211 o. s. p., keďže odvolanie žalovaných doručili žalobcovi na vyjadrenie. Žalobca sa písomne vyjadril k odvolaniu žalovaných, avšak toto jeho vyjadrenie nebol ani súd prvého stupňa a ani odvolací súd povinný doručiť odvolateľom - žalovaným obzvlášť, keď odvolanie nesmerovalo proti rozhodnutiu prvostupňového súdu vo veci samej.

Preto dovolací súd konštatoval, že nedoručením súdmi vyjadrenia sa žalobcu k odvolaniu žalovaných nedošlo k vade konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., pretože súdu postupovali v súlade s Občianskym súdnym poriadkom a ich konanie nemožno hodnotiť ako odňatie možnosti žalovaných konať pred súdom.

Pri posudzovaní námietky dovolateľov, či za odňatie možnosti účastníka konať pred súdom treba považovať aj nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu pre nedostatok odôvodnenia (§ 157 ods. 2 O. s. p.), dovolací súd vychádzal z návrhu žalobcu, ktorým bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia.

Základným zmyslom predbežného opatrenia je ochrana toho, kto o jeho vydanie žiada, pričom musia byť rešpektované ústavné pravidlá ochrany aj toho, voči komu smeruje

predbežné opatrenie, ale ochrana toho, voči ktorému predbežné opatrenie smeruje, nemôže dosiahnuť takej miery, aby prakticky znemožňovala ochranu práv záujmov druhej strany.

Pri rozhodovaní o predbežnom opatrení súd nie je povinný vykonávať dokazovanie ani výsluchom účastníkov, vychádza zo skutočností, preukázaných alebo osvedčených žalobcom. Pri vlastnom osvedčovaní nároku nie je potrebné dbať na formálne požiadavky inak platné pre dokazovanie, vrátane požiadavky, aby sa druhá strana sporu mohla vyjadriť k obsahu listín, ovplyvňujúcim úsudok súdu o splnení predpokladov pre jeho nariadenie.

V konaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o predbežnom opatrení, súd prvého stupňa ani odvolací súd nemusí nariadiť pojednávanie.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že rozhodnutie súdu prvého stupňa, rovnako aj rozhodnutie odvolacieho súdu o predbežnom opatrení sa neriadi požiadavkami stanovenými v Občianskom súdnom poriadku pre rozsudok, resp. pre uznesenie vo veci samej. Súdny sú povinné postupovať podľa ust. § 74 a nasl. O. s. p. (resp. § 102 ods. 1 O. s. p.) a vzhľadom na dočasný charakter predbežného opatrenia, ako aj neformálne požiadavky pre dokazovanie je aj odôvodnenie predbežného opatrenia zúžené na stanovisko konajúceho súdu o potrebe, resp. nepreukázaní potreby nutnosti súdom riešiť dočasné pomery účastníkov konania.

Uznesenie odvolacieho súdu spĺňa takéto kritéria, a preto dovolací súd nemohol prihliadnuť k námietke dovolateľov o nepreskúmateľnosti odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dospel k názoru, že prípustnosť dovolania v predmetnej veci nie je daná ani podľa ust. § 237 písm. d/ a f/ O. s. p., a preto dovolanie žalovaných podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol, keďže dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

O trovách dovolacieho konania dovolací súd nerozhodol, zmysle ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 a § 151 O. s. p. rozhodne súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie vo veci končí.

Toto uznesenie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v senáte jednohlasne.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. mája 2013

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová